

M&M: plezante smaakmakers

'Van Gaal is eerlijk - altijd, in alles wat 'ie doet'

Het kan verkeren...Vorig jaar nog 'doodgewone' stervelingen, thans in de belangstelling van de (inter)nationale pers. (Foto: Vincent de Vries / RM)

door Frank Ottens

Ze zitten er relaxt bij in de brasserie van het DSB Stadion, Moussa Dembélé en Maarten Martens. Voor de reporter en fotograaf van de Vlaamse kwaliteitskrant *De Morgen* maken de heren aan de vooravond van de kampioenswedstrijd tegen Vitesse alle tijd vrij, en wij van Rodi Media schuiven doodgemeedereerd aan.

Gemoedelijkheid die de Belgische balvirtuozen zich niet hoeven voor te wenden: het is hun tweede natuur.

Net als bescheidenheid. Dembélé over zijn droomgoal, de solo, uit bij Willem II: "Jazeker, daar word ik nog vaak aan herinnerd. Dat mensen je even aanspreken, en zeggen: wat een mooie goal was dat... Zelf vond ik dat ook natuurlijk, maar we moeten ook weer niet overdrijven. Je bent niet zomaar ineens een Maradona."

Martens, lachend: "Ik denk dat die verslaggever - Snoeks, toch? - met zijn enthousiasme ook een aardige duit in het zakje deed."

Om het Alkmaarse victorieseizoen tot het 'Jaar van de Belgen' te bombarderen, voert allicht wat te ver, maar dat de vier (!) Vlaamse Van Gaal-rekru-

ten medebepalend waren voor het ongekende succes, staat buiten kijf. Zorgden Swerts en Pocognoli voor de broodnodige degelijkheid achterin, de begenadigde stilisten Dembélé (21) en Martens (24) opereerden in de uitgekende Van Gaal-tactiek als de meer vooruitgeschoven Alkmaarse pionnen. De creatieve geesten. Oftewel: M&M - voer voor de fijnproever.

Glans

Of Martens (ex-Anderlecht, ex-RKC) zelf ook een artistiek hoogtepunt beleefde? "Ja, dan noem ik toch die goal tegen PSV. Persoonlijk een mooi moment voor mij. Ik was na een blessure voor het eerst weer van waarde voor de ploeg. We hadden de eerste en tweede wedstrijd van het seizoen verloren, dat gaf de overwinning extra glans."

Of Moussa Dembélé (ex-Germinal Beerschot, ex-Willem II) al eens eerder kampioen was? "Nee, nog nooit. Ja, vroeger in de jeugd bij Berghem bijna altijd, maar als broodvoetballer nog niet."

En Martens? "Ja, ik wel. Bij Ander-

'JE BENT NIET ZOMAAR INEENS EEN MARADONA'

Inktzwart

Als wordt gevraagd of ze nog vaak terugdenken aan die fatale, inktzwarte zondag op Woudestein in april 2007 wordt het stil aan tafel. Dembélé, het hoofd gebogen: "Afschuwelijk."

Martens: "Het was warm."

Ze proberen er zomin mogelijk aan te denken, zeggen ze - en geef ze eens ongelijk. Topsporters moeten vooruit immers. Focussen. Wat is dan het verschil met nu? proberen *De Morgen* en *Rodi Media* dan maar...

Dembélé: "De groep is meer volwassen."

Pech

Martens: "Mentaal waren we er toen misschien wel niet klaar voor. Nu, met deze groep, wel. Vorig jaar belandden we na de zoveelste neder-

lecht, maar toen heb ik al met al tien minuten gespeeld, geloof ik. Ik denk dat voor ons beiden geldt dat we een goed seizoen hebben gedraaid, allebei belangrijk zijn geweest. In het seizoen dat we net de titel misten, waren we toch minder belangrijk, denk ik."

laag in een neerwaartse spiraal. Vergeet niet dat we ook alle pech van de wereld hadden. Ballen net niet op goal, een goal tegen in de laatste minuut. Dit jaar is alles anders. Valt het balletje de andere kant op. Dat heeft een positief effect tot gevolg: iedereen wil het goed doen, iedereen wil erbij horen."

Vergeet in dat kader de rol van hun veelbesproken coach niet, wil Dembélé nog wel even opgemerkt hebben: "Hij geeft je vertrouwen. Soms, als je iets goed doet, overdrijft hij misschien een beetje. Dan roept 'ie bijvoorbeeld: 'Geweldig!' Maar dat doet je toch goed. En je weet dat als je iets fout doet, hij je ook wel weer weet te vinden..."

Martens: "Hij zegt waar het op staat - daar houden voetballers van. Hij is eerlijk - altijd, in alles wat 'ie doet."

Geluk

Dembélé: "We hadden ook het geluk dat er altijd wel iemand was, die ons erdoorheen sleepte. De ene keer Ari, Mounir natuurlijk, dan weer Maarten. Altijd waren er perioden dat iemand echt uitblonk

- Schaars, De Zeeuw, noem ze maar op. Dat kwam misschien vooral wel omdat de verdediging altijd goed stond. Een hecht blok. Daar begint alles mee natuurlijk." Geen speld tussen te krijgen.

Dan begint De Morgen-man ('Allez, hoe zit dat?') over de perikelen bij de Rode Duivels - hun zo geplaagde nationale elftal. Martens en Dembélé rekken professioneel tijd ('Wat zegt u?'), laten zich niet uit de tent lokken. Ze tonen zich - zoals dat mooi heet - uiterst behoedzaam. En al helemaal als het woord 'contractverlenging' valt. De gedachten van de Rodi-reporter dwalen af naar de derde competitieronde van dit seizoen. De splijtende pass van El Hamdaoui, Martens die alleen voor Isaks-son verschijnt. À la Robbie de Wit (1985

'DIT JAAR IS ALLES ANDERS. VALT HET BALLETTJE DE ANDERE KANT OP'

te Boedapest: schijntrap, keeper plat, stiftje...) verschalkt hij de grabbelende PSV-goalie. Een beauty. En 1-0 voor AZ...

Wij zogenaamde 'kenners' spraken van 'een stunt'.

Wat zaten we er weer naast...